

Élő Víz

2018. december 23.
Advent 4. vasárnapja

Mária és Erzsébet

Az adventi időszak végére remélhetőleg mindannyiunkban tisztázódott már, hogy nem önmagában karácsony ünnepét, az év egy jeles napját várjuk, hanem az Úr Jézust és a vele való találkozást. A jelenben történő eljövetele akkor nyeri el valódi értelmét, ha tisztában vagyok azzal, hogy miért jött el a történelmi múltban és miért fog újra eljönni a történelmi idők végén a jövőben.

Egyrészt tehát visszatekintés számunkra az advent arra a mintegy 2000 évvel ezelőtt történt eseményre, amikor Isten Fia belépett emberi világunkba. Megelőzte ezt a választott nép több évszázados várakozása, amely nem emberi jóslatra vagy jövőbelátásra, hanem Isten ígéretére alapult. Az ószövetségi időkben Isten a próféták által újra és újra megerősítette azt az ígéretét, hogy elküldi a Messiást, a Megváltót. Az ígéret bekövetkezésének idejét senki ember nem tudhatta előre, ezért a várakozás izgalmasában és feszültségében éltek mindazok, akik komolyan vették a Megváltó jövetelét meghirdető isteni üzenetet.

Másrészt előre is tekintünk, a jövő felé. Arra az eseményre gondolunk, hogy Krisztus újra el fog majd jönni a világba, ez lesz az ő második eljövetele. Nem az emberek felett ítéletet mondani és nem a világot megsemmisíteni jön, hanem újjáteremteni mindent. Újjáteremteni a teremtett világot és újjáteremteni benne az embert. Mivel ennek bekövetkeztét sem tudhatja senki előre, ezért bennünk is ugyanaz a várakozó lelkület, nyugtalanság és éberség él, mint a Messiásra váró nemzedékekben egykoron.

Az evangéliumban két asszonyról olvasunk, akik Isten akaratából különleges szerepet kaptak az üdvösség művében. Az egyikük Erzsébet, aki hamarosan világra hozza Keresztelő Jánost, a Messiás előfutárát. A másik asszony pedig Mária, aki szintén gyermeket vár, ő lesz az édesanyja Jézusnak. Mindketten alázatosan és engedelmesen fogadták el azt a szerepet, azt a hivatást, amit Isten rendelet nekik. E két asszonyban közös vonás, hogy emberi számítás szerint nem lehetne gyermekük. Erzsébet túlságosan idős, férjével, Zakariással éveken, évtizedeken át várták, kérték a gyermekáldás ajándékát, de ezt csak idős korukban kapták meg Isten csodálatos közbelépésének, az ő irgalmának köszönhetően. Mária még fiatal, József még nem a férje, hanem csak a jegyese, tisztán élnek, ezért nem lehetne gyermeke, de a Szentlélek erejéből mégis gyermeket fogan méhében. Ő is Istennek ad hálát, akinek irgalma a születendő gyermekben jön el a világba.

Amit Isten ad

Máriát és Erzsébetet váratlanul éri a hír, hogy édesanyák lehetnek, de örömmel fogadják azt, gyorsan fel nőnek a feladathoz.

Örömüket egymással osztják meg, amikor Mária látogatást tesz Erzsébetnél. Közös ujjongásuk, örvendezésük és hálaadásuk mögött az húzódik meg, hogy amit Isten ad az embernek az csak jó lehet.

Nincs oka aggodalomra és félelemre, bizonytalanságra és kételkedésre annak, aki szilárdan hiszi, hogy amit Isten ad neki, az csak jó lehet. Nem láthatom, nem ismerhetem előre a történéseket, de azokat azzal a nyugalommal várom, hogy Isten akaratából és üdvözítő szándékából jót fog hozni számomra.

Költözz lelkembe!

Urunk, Istenünk, te mindent megtehetsz. Te vagy az élet és az újjászületés ajándékozója.

Üdvözítő terved szerint az idők teljességében Fiadat, Jézust küldted el közénk. Ő mindenben vállalta emberi sorsunkat, mert te, Atyánk úgy akartad, hogy példát mutasson nekünk életével, halálával és feltámadásával. Egyedül Jézus Krisztus által érthetem meg a te végtelen isteni szeretetedet és jószágodat.

Jézusom, nem csak messziről akarlak szemlélni, hanem közel szeretnék kerülni hozzád! Adj a szívembe örömet és megnyugvást, amikor veled találkozok. Költözz lelkembe, mert örökké veled akarok élni! Jézusom, te vagy Megváltóm és Üdvözítőm!

Advent 4.
vasárnapja
Mik 5,1-4a
Zsid 10,5-10
Lk 1,39-45

Hétfő
2Sám 7,1-5.8b.12.
14a. 16
Lk 1,67-79

Karácsony
Urunk születése
Iz 9,1-6
Tit 2,11-14
Lk 2,1-20

Szerda, Szent
István vértanú
ApCsel 6,8-10;
7,54-59
Mt 10,17-22

Csütörtök,
Sz. János apostol
1Jn 1,1-4
Jn 20,2-8

Péntek
Aprószentek
1Jn 1,5-2,2
Mt 2,13-18

Szombat
1Jn 2,3-11
Lk 2,22-35

Szent Család
vasárnapja
Sir 3,3-7.14-17a
Kol 3,12-21
Lk 2,22-40